

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0140 van 7 november 2011
in de zaak 1011/0547/SA/1/0638

In zake: ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Sophie IDE

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 9 februari 2011 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 3 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 23 december 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van onder meer de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 13 augustus 2010 ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan ■■■■■ de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen van een eengezinswoning.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 12 september 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.
Mevrouw Sophie IDE, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

De verzoekende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Volgens artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Op 14 juni 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de [REDACTED] bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verbouwen van een eengezinswoning”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 9 juni 1994 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 70 ‘Vossensteert’, meer bijzonder in een zone voor eengezinswoningen.

Het perceel is als kavel 13 ook gelegen binnen de omschrijving van een op 4 augustus 2000 behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Op het perceel is tenslotte ook de gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen, zoals goedgekeurd door de verwerende partij op 30 april 2009 (Belgisch Staatsblad van 19 mei 2009), van toepassing.

De wegendienst van de stad Brugge adviseert op 15 juni 2010 de aanleg van een gescheiden rioolstelsel.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 6 augustus 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge verleent op 13 augustus 2010 een stedenbouwkundige vergunning, mits naleving van het advies van de wegendienst, en overweegt hierbij:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving

...

De bepalingen van de verkaveling zijn van toepassing en het gevraagde is er volledig mee in overeenstemming.

...

De gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen ... is van toepassing en het gevraagde is niet principieel strijdig.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De bouwplaats ligt in een doodlopende straat met gekoppelde woningen van één bouwlaag. De woningen werden in het begin van de 21ste eeuw opgetrokken en zijn typologisch aan elkaar verwant.

Het pand in kwestie is – als eerste in een rij van vier gelijkaardige woningen – een halfopen bebouwing.

In het ontwerp wordt achteraan de woning een bureauruimte bijgebouwd. Deze nieuwe ruimte wordt mee onder het zadeldak gebracht door de nok gedeeltelijk te verhogen en het dakvlak achteraan aan te passen. Hierdoor wordt de leefruimte over alle verdiepingen vergroot en kan er op de zolderverdieping een bijkomende slaapkamer ingericht worden. De bouwdiepte wordt van 11m50 op 15m gebracht en blijft dus binnen het standaardgabariet voor rijwoningen. Doordat de volumeuitbreiding beperkt is en binnen de bouwzone en onder het schuine vlak van het dak gerealiseerd wordt, wordt er geen hinder voor de aanpalende percelen – die dezelfde bouw mogelijkheden hebben – verwacht.

...

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partij en haar echtgenote op 28 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 23 november 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de partijen te hebben gehoord op 7 december 2010, beslist de verwerende partij op 23 december 2010 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij overweegt hierbij:

“...

3 Verslag provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar (art. 4.7.22 Codex)

De Deputatie heeft kennis genomen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. De conclusie luidt als volgt:

Het ontwerp voorziet het uitbreiden van de woning, gelegen [REDACTED] te Assebroek.

De aanvraag is conform de juridische bepalingen. De argumenten van beroeper kunnen bijgetreden worden voor wat betreft minder licht en schending van de privacy. Aangezien de tuin noordelijk georiënteerd is, zal beroeper serieuze slagschaduw hebben van het bijkomend dakvolume. Indien met deze aspecten rekening wordt gehouden, kunnen er volgens de vigerende stedenbouwkundige voorschriften betere alternatieven worden uitgewerkt, waardoor de stedenbouwkundige aanvraag wel in overeenstemming zou zijn met de goede ruimtelijke ordening.

Het beroep dient dan ook gegrond verklaard en de vergunning te weigeren.

4 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie motiveert zijn standpunt als volgt:

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De plaats van de aanvraag bevindt zich op een perceel gelegen in de [REDACTED] in Assebroek. De halfopen rijwoning maakt deel uit van vier aaneengeschakelde ééngezinswoningen. De woning bestaat uit één bouwlaag met zadeldak. De doodlopende straat kenmerkt zich door gekoppelde bebouwing.

Het ontwerp voorziet het uitbreiden van de woning. Achteraan wordt een bureauruimte (3.50m x 4.15m) bijgebouwd. De nok van het dak wordt gedeeltelijk verhoogd. Het dakvlak wordt achteraan aangepast om de nieuwe uitbouw te overdekken. Op de zolderverdieping wordt een bijkomende slaapkamer ingericht. Na de verbouwwerkzaamheden bedraagt de bouwdiepte 15.00 meter i.p.v. 11.50 meter. De uitbreiding wordt in dezelfde materialen opgetrokken, zijnde witmeerkleurige gevelsteen, grijskleurige dakpannen en witkleurige pvc als schrijnwerk.

De beroeper is de aanpalende buur. Volgens hen zullen ze rechtstreekse hinder ondervinden, nl. ontnemen van licht en schending van privacy.

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag is volgens het gewestplan Brugge – Oostkust (KB 07/04/1977) gelegen in woongebied.

De aanvraag is gelegen in een BPA 'Vossensteert' met hoofdbestemming eengezinswoningen (W1), goedgekeurd door de minister d.d. 09/06/1994.

De aanvraag is tevens gelegen in een verkaveling 9918 goedgekeurd d.d. 04/08/2000 (kavel 13). Volgens de vigerende voorschriften bedraagt de maximale bouwdiepte 15.00 meter, de dakhelling moet 30° - 50° zijn, eenzelfde dakhelling is verplicht. De dakhelling bedraagt 45°.

De aanvraag voldoet aan de verkavelingsvoorschriften.

Het ontwerp voldoet aan de bepalingen van de gewestelijke verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, die in werking trad op 1 februari 2005. De verordening is van toepassing voor dakoppervlakken vanaf 75m² (groendaken worden niet meegerekend) en verhardingen groter dan 200m² (de oppervlakte van waterdoorlatende klinkers wordt slechts voor de helft in rekening gebracht, deze van steenslag of grastegels niet). Er is aansluiting op de bestaande regenwaterput van 7.500 liter.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06. Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is. Volgens de watertoetskaarten van de Vlaamse overheid (www.watertoets.be) is de bouwplaats gelegen binnen een "niet overstromingsgevoelig gebied".

Het ontwerp moet voldoen aan volgende stedenbouwkundige verordeningen:

- Gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen, en op de beplantingen (BD30/04/2009 – BS 19/05/2009);*

- Gemeentelijke verordening betreffende de lozing van huishoudelijk afvalwater, de afkoppeling van hemelwater afkomstig van gebouwen en verhardingen en de aansluiting op de openbare riolering (gemeenteraad 23/10/2001).

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Artikel 4.3.1 § 2 3° VCRO stelt dat indien het aangevraagde gelegen is in een verkavelingsvergunning en die vergunning voorschriften bevat omtrent - voor zover noodzakelijk of relevant - de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, deze voorschriften geacht worden de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven. Dit is in casu het geval: de verkavelingsvoorschriften zijn voldoende precies.

4D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag conform de gedetailleerde verkavelingsvoorschriften is, kan de vergunning worden verleend.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Niettegenstaande de verwerende partij de tijdigheid van de vordering niet betwist, moet de Raad ambtshalve nagaan of het beroep tijdig is ingesteld.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij de bestreden beslissing met een aangetekende brief van 11 januari 2011 betekend heeft aan onder meer de verzoekende partij.

De verzoekende partij heeft tijdig beroep ingesteld bij aangetekende brief van 9 februari 2011.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Niettegenstaande de verwerende partij het belang van de verzoekende partij niet betwist, moet de Raad ambtshalve nagaan of dat belang aanwezig is.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de

vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad oordeelt dat het loutere nabuurschap van de verzoekende partij op zich niet zonder meer kan volstaan om haar het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen.

De Raad stelt wel vast dat de verzoekende partij woont te 8310 Assebroek, [REDACTED] en het beroep instelt omwille van:

“ ...

Ontnemen van daglicht/zonlicht:

Volgens de voorschriften moeten de aan elkaar gebouwde gebouwen een harmonisch geheel vormen, wat na deze verbouwing niet meer van toepassing zal zijn. De nok wordt bij deze uitbouw een groot stuk verhoogd. Doordat het dak mee verplaatst wordt in de uitbouw, ontnemen ze in dit plan ontzettend veel lichtinval in onze woning. Ook het zonlicht in onze tuin wordt miniem. Zelfs onze burens aan de andere zijde zullen hiervan hinder ondervinden, mede doordat alle tuinen noord gericht zijn! Ook de waarde van onze woning heeft hier enorm onder te lijden, aan wie kunnen wij ooit ons huis nog verkopen als wij een tuin hebben zonder zonlicht!

Privacy:

Doordat de uitbouw enkele meters verder zal komen dan de huidige achterbouwlijn van de vier bestaande woningen zal er ons op geen enkel moment van de dag nog privacy toegestaan worden, alsook wordt er nog een extra dakraam geplaatst op het tweede verdiep die een constante uitkijk op onze tuin verschaft!

...”

Uit de luchtfoto, die zowel door de verzoekende partij bij haar verzoekschrift gevoegd is, als in het door de verwerende partij neergelegd administratief dossier terug te vinden is, en uit het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar blijkt dat de linkerzijgevel van de woning van de verzoekende partij aangebouwd is tegen de rechterzijgevel van de woning, waarvoor de bestreden vergunning verleend is.

Deze gegevens laten de Raad toe te besluiten dat het verzoekschrift voldoende aannemelijk maakt dat de verzoekende partij hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij beschrijft deze mogelijke hinder en nadelen voldoende concreet door te verwijzen naar de mogelijke vermindering van daglicht/zonlicht in de woning en de tuin, de mogelijke waardevermindering van het eigen onroerend goed hierdoor en een gevreesde schending van privacy door het extra dakraam op de tweede verdieping.

Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die door de bestreden beslissing werden vergund.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt op:

“ ...

Krachtens artikel 4.8.16., §3 VCRO dient het verzoekschrift aan een aantal voorwaarden te voldoen. Artikel 4.8.16., §3, 5° VCRO vereist dat het verzoekschrift minstens bevat:

5° een omschrijving van:

- a) De geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur,*
- b) De wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker worden geschonden.*

Verwerende partij stelt vast dat het verzoekschrift zich beperkt tot een opsomming van een aantal bezwaren die verzoekende partij heeft tegen de betrokken vergunningsaanvraag namelijk het ontnemen van licht en een eventueel privacyprobleem met verwijzing naar artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek. Overigens is de deputatie in het kader van een administratief beroep tegen een vergunningsbeslissing niet bevoegd om uitspraak te doen over het al dan niet bestaan van overmatige burenhinder. Hiervoor dient men zich tot de gewone hoven en rechtbanken te wenden. Kort wordt melding gemaakt van de hoorzitting die door verwerende partij werd georganiseerd evenwel zonder verdere verwijzing naar de bestreden beslissing zelf.

Verwerende partij kan dan ook niet anders dan vaststellen dat nergens in het verzoekschrift wordt aangegeven welke wettelijke bepalingen, stedenbouwkundige voorschriften of algemene beginselen van behoorlijk bestuur door de bestreden beslissing werden geschonden. Laat staan dat deze vermeende schendingen nader zouden worden toegelicht in het verzoekschrift, hoewel dit nochtans uitdrukkelijk vereist is krachtens artikel 4.8.16, §3 VCRO. Het verzoekschrift lijkt zich dan ook eerder te richten tot de vergunning die door het college van burgemeester en schepenen werd verleend. Het verzoekschrift stelt immers: “In augustus 2010 werd er dan wel een vergunning toegestaan, zonder dat er daarvoor een openbaar onderzoek heeft plaatsgevonden. Op grond van volgende redenen dienen wij dit verzoekschrift in: (...). De bestreden beslissing dateert echter van begin december 2010. De deputatie tast dan ook volledig in het duister wat haar precies ten laste wordt gelegd, nu het verzoekschrift niet voldoet aan de vereisten van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

Het verzoekschrift is onontvankelijk

...”.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij, na regularisatie, verwijst naar het verlenen van een vergunning “in augustus 2010 ... zonder dat er daarvoor een openbaar onderzoek heeft plaatsgevonden” en naar “voorschriften (in verband met) een harmonisch geheel (van) de aan elkaar gebouwde gebouwen”, waarbij klaarblijkelijk “de verkavelingsvoorschriften (bedoeld worden, die echter, volgens de verzoekende partij zelf) enkel van dezelfde nokhoogte, eenzelfde dakhelling en een harmonisch geheel” gewag maken.

De verzoekende partij beroept zich eveneens op *“art. 544 van het Burgerlijk Wetboek (omdat) de uitvoering van de werken alle licht en zon zal ontfangen”*: omdat *“de nokhoogte aanzienlijk verhoogd wordt en de uitbouw een constante schaduw zal geven op (haar) tuin, is dit ongetwijfeld een inbreuk op het art. 544 van het Burgerlijk Wetboek”* nu *“de verbouwing zagezegd binnen de verkavelingsvoorschriften zou vallen”*, hetgeen volgens de verzoekende partij *“enorm voor betwisting vatbaar is”*.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij voldoet aan artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO.

Door, zoals hierboven aangegeven, te verwijzen naar de verkavelingsvoorschriften en artikel 544 van het Burgerlijk Wetboek, omschrijft de verzoekende partij zowel *“de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur”*, als *“de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar (haar) oordeel ... geschonden wordt of worden”*.

De vordering tot schorsing is dan ook ontvankelijk.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat zij meent te lijden:

“... ”

De inplanting van deze wijk is zodanig correct opgebouwd zodat iedereen van alle aspecten zoals privacy, zonlicht en ruimte kan genieten.

Gezien de nokhoogte aanzienlijk verhoogd wordt en de uitbouw een constante schaduw zal geven op onze tuin, ...

Bij deze verzoeken wij dan ook om een onmiddellijke schorsing, aangezien dat als de werken eenmaal uitgevoerd zouden zijn, dit voor ons onomkeerbare gevolgen heeft. We zijn ten eerste het weinige zonlicht dat we al hebben kwijt en ten tweede heeft dit een grote impact op de waarde van onze woning.

... ”

Omdat de verwerende partij er (ten onrechte) van uit gaat dat de vordering tot schorsing onontvankelijk is, antwoordt ze hier niet op.

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat dit begrip, met betrekking tot de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij mag zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moet verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad zouden moeten toelaten om de ernst van de ingeroepen nadelen, meer specifiek de verminderde zoninval, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

De door de verzoekende partij bijgebrachte luchtfoto van [REDACTED] en de omgeving ervan, maakt het effect van de door de bestreden beslissing vergunde werken op de eigendom van de verzoekende partij niet aanschouwelijk en laat evenmin toe om dit afdoende in te schatten. Ook de bijgevoegde petitie van buurtbewoners laat dit niet toe, integendeel: deze petitie maakt dat het des te belangrijker is voor de verzoekende partij om aan te tonen hoe de uitvoering van de vergunde bouwwerken haar persoonlijk treft.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, kan de Raad de ernst van het ingeroepen nadeel dan ook niet onderzoeken.

Aangezien de uiteenzetting van de verzoekende partij geen afdoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een ernstig nadeel kan berokkenen, zijn er geen redenen om na te gaan of het ingeroepen nadeel moeilijk te herstellen is.

Voor zover de verzoekende partij zich tenslotte beroept op de waardevermindering van haar eigendom, is dit nadeel overigens alleszins niet moeilijk te herstellen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is ontvankelijk, maar ongegrond.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 november 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Eddie CLYBOUW

Eddy STORMS